

— Πάλι μου κόπιασες; ανέκραξε μετά θυμού εὐθύς ὡς με εἶδε, δὲν σοῦ εἶπα νὰ με ξεφορτωθῆς;

— Λοιπὸν ἐπιμένεις;... ἠρώτησα δειλῶς.

— Σοῦ τὸ εἶπα καὶ σοῦ τὸ ξαναλέγω παστρικά, ξεφορτώσου με!... Δὲν σὲ θέλω ἄλλο γιὰ ἐρωμένο!...

— Ἐχεις δίκαιον, Ἀγγέλω ἐρωμένος σου οὐδέποτε ὑπῆρξα. Ὑπῆρξα ἐρωμένος σου. Θὰ ἤκουσες βέβαια ὅτι ὁ κύριος Κόντος...

— Μὴ με σκοτίζης, σὲ παρακαλῶ, καὶ μ' αὐτὸν τὸν μαγκούφη σου!...

— Μὰ λοιπὸν εἶσαι ἀκαμπτος;... Εἶσαι Μέγαιρα, εἶσαι Ἐριννύς, εἶσαι Ἀληκτώ!...

— Ἀλύκτα ὅσον θέλεις.

— Ἐπιμένεις νὰ με ἀφήσης;...

— Ναί.

— Τοῦλάχιστον ὁμως, ἀσπλαγγνε, ἀνεβόησα νὰ με ἀφίσης μὲ ε, μὴ με ἀφήσης μὲ η, διότι εἶνε πολὺ σκληρόν.

— Ἀ! μὰ ξέρεις ποῦ μ' ἐπαραφορτώθηκες! ἀνέκραξε μανιώδης ἡ Ἀγγέλω. Ἐξ' ἀπὸ δῶ!...

Καὶ ἀρπάσασα τὸ τηγάνιον ἐπέπεσε κατ' ἐμοῦ. Ἡμῶν θην ὅσον ἠδυνάμην διὰ μιᾶς πυράγρας, ἀλλ' ἡ ἀχρεία ἤρχισεν ἐνταυτῷ νὰ βάλῃ τοιαύτας κραυγὰς, ὥστε ὤρμησαν οἱ γείτονες, ἀνῆλθε δὲ καὶ εἰς τυχαίως διαβαίνων ἀστυνομικὸς κλητὴρ, ὅστις με ὠδήγησεν εἰς τὸ κρατητήριον.

— Κύριε, εἶπον πρὸς τὸν ἀστυνόμον ἀπολογούμενος δὲν πταίω ἐγώ. Ἐκεῖνος ὁ ἀχρεῖος ὁ Μανώλης εἶνε ὁ αἷτιος τοῦ δυστυχήματός μου. Εἶνε ἀνθρωπος ἐλεεινός, φαῦλος, εἶνε ἀνθρωπος τῆς τρίτης κλίσεως, ὁ Μανώλης τοῦ Μανώλης τοῦ Μανώλους, κατὰ τὸ ἢ πανώλης τῆς πανώλους....

— Ἐκατάλαβα, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος μειδιῶν, θὰ εἶνε μαθητὴς τοῦ Κόντου.

— Καὶ θὰ πάσχη ἀπὸ ὑποκοιλίας, προσέθηκεν ἕτερός τις ὑπάλληλος παριστάμενος.

Διέταξαν νὰ μὲ ἀπολύσωσιν· ἀλλ' ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ ἀστυνόμου μ' ἔκαμε νὰ συνετισθῶ. Σκεφθεὶς ὠριμώτερον ἐπίσθην πράγματι ὅτι ὁ αἷτιος τῆς δυστυχίας μου δὲν ἦτο ὁ Μανώλης, ἀλλ' ὁ καθηγητὴς μου. Ἡ πρὸς τὰ δόγματα τοῦ προσήλωσις ἦτο ἡ ἀφορμὴ τῆς διαρρήξεως τῶν μετὰ τῆς Ἀγγέλω σχέσεών μου. Διὰ τοῦτο ἔκτοτε παρήτησα τὴν φιλολογοίαν καὶ τὰ ὄνειρά μου, ἔσχισα τὸν Ἡσύχιον καὶ τὸν Πολυδεύκη, ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ τὰς Γλωσσικὰς Παρατηρήσεις, ὡμοσα μίσους ἀκάθεκτον κατὰ τοῦ πρώην διδασκάλου μου καὶ διὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῶ θὰ διαπράττω τὰς φρικτοτέρας τῶν ἀνορθογραφιδῶν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἄββαυόμ

ΒΙΒΛΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΙΘΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΟΔΟΧΟΙ ΚΥΣΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΑΥΤΩΝ, ὑπὸ Εὐαγγέλου Α. Καλλιωνοῦ, χειρουργοῦ. Διατριβὴ ἐπὶ ὕψησις διὰ τὸ μάθημα τῆς χειρουργικῆς παθολογίας καὶ θεραπευτικῆς. — Ἀθήνησι, τυπογραφεῖον «Παλιγγενεσίας» Ἰω. Ἀγγελόπουλου. — Ὁδὸς Βορρᾶ. — 1886.

Τὸ ἐξ 119 σελίδων εἰς ὄν σύγγραμμα τοῦτο εἶνε πρῶτον μελέτης ἐμβριθοῦς καὶ μεθοδικῆς. Ἡ ἐκθεσις τῶν ἰδεῶν εἶνε σαφὴς καὶ γλαφυρά. Ἡ ὅλη διατριβὴ εἶνε διηρημένη εἰς ὀκτὸ κεφάλαια. Ἐν τῷ πρώτῳ ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται τὴν Γένεσιν τῆς Νόσου καὶ τὴν Αἰτιολογίαν, ἐν τῷ δευτέρῳ τὴν Παθολογικὴν Ἀνατομίαν, ἐν τῷ τρίτῳ τὰ Συμπτώματα καὶ τὴν Διάγνωσιν, ἐν τῷ τετάρτῳ τὰ Γενικὰ φαινόμενα τὰ ἐκ τῆς νόσου ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ, ἐν τῷ πέμπτῳ τὴν Πορείαν, τὴν Διάρκειαν καὶ τὴν Ἀπόληξιν, ἐν τῷ ἕκτῳ τὴν Πρόγνωσιν, ἐν τῷ ἑβδόμῳ τὴν Θεραπείαν, καὶ τέλος ἐν τῷ ὄγδῳ συγκρίνει τὰς διαφόρους κυστεοτομίας. Ἐν τέλει τῆς διατριβῆς καταχωρίζονται παρατηρήσεις τινὲς ἐκ τῆς κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρεταίου. Τοιαύτη εἶνε ἡ ὅλη τοῦ πονήματος τοῦτου, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἀξιόλογον καὶ λίαν εὐμέθοδον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ αὐο πραγματεύεται, ἐγχειρίδιον.

Ὁ «Ρωμηός» ἐφημερίδις
Ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Τῆς δημοφιλοῦς ταύτης ἐφημερίδος σέματα πλήρη καὶ ἀνελλιπῆ ἀπὸ τοῦ 1 ἀριθμοῦ μέχρι τέλους τοῦ Δεκεμβρίου 1886 πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας»

Ἄντι δραχ. 50.

ΝΕΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ἀξιοσώστατος ὑπηρετήσας ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐμποροῦπάλληλος ζητεῖ θέσιν· πληροφορίες παρ' ἡμῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Ἑλληνίς, (πτυχιούχος τοῦ Ἀρσακείου), ἀξία πάσης συστάσεως, ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ

ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων, ἀντι δραχ. 4,50 καὶ 3,50 ἢ ὅσα εἰς τενεκέδες. Γίνονται δεκταὶ παραγγαλιαὶ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιδῶν.